



### Fővárosi Ítéltábla

|                                             |                                                                                            |
|---------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------|
| <b>Az ügy száma:</b>                        | 4.Kf.700.110/2026/4.                                                                       |
| <b>A felperes:</b>                          | felperes<br>(felperes címe)<br>Független Rendőr Szakszervezet                              |
| <b>A felperes képviselője:</b>              | (felperesi képviselő címe; eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos) |
| <b>Az alperes:</b>                          | vármegyei Rendőr-főkapitányság<br>(alperes címe)                                           |
| <b>Alperes képviselője:</b>                 | dr. Tompa Tamás kamarai jogtanácsos                                                        |
| <b>A per tárgya:</b>                        | megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita                                         |
| <b>A fellebbezést benyújtó fél:</b>         | alperes (9. sorszám)                                                                       |
| <b>A fellebbezéssel támadott határozat:</b> | Győri Törvényszék<br>6.K.700.858/2025/8. számú ítélete                                     |

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 54.000 (ötvennégyezer) forint másodfokú perkoltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

### A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. szeptember 1. és 2024. december 31. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységli

Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot; működési körzete település1, település2 és település3 települések voltak. Az alperes a körzeti megbízotti működési körzetekből körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetet is kialakított. A felperes a perbeli időszakban a körzeti megbízotti munkaköre ellátása mellett rendszeresen látott el működési körzetén kívüli és a beosztásához nem tartozó szolgálati feladatokat [járőr, járőrszolgálat, átkísérés, rendezvénybiztosítás, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldések, elővezetés]. A többletfeladatok ellátása miatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatl számú határozatával megalapozatlanságra hivatkozással elutasította.

### **A kereset és a védírat**

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 1.082.200 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Kereseti kérelme jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint (5) bekezdésére hivatkozott. A megbízási díj mértékét az illetményalap 100%-ában jelölte meg.

[3] Az alperes a védíratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj összegének a rendvédelmi illetményalap 50%-ára történő mérséklését kérte.

### **Az elsőfokú bíróság ítélete**

[4] Az elsőfokú bíróság az alperest 1.082.200 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (3) és (5) bekezdéseire, 102. § (1) bekezdés b) pontjára, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjára, 24. § (1) bekezdésére, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 6. § (1) bekezdés b) pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésére, továbbá a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 21., 22. és 26. pontjaira alapította. Rögzítette, hogy a járőri és körzeti megbízotti beosztások elkülönülnek egymástól. A releváns ítélkezési gyakorlatra is hivatkozó érvelése szerint a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a kinevezés szerinti beosztást és a díjazásra való jogosultságot. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör

feladatainak ellátását; az ellátott többletfeladatokért ellentételezést kell fizetni. Bár az alperes a megjelölt többletfeladatok közül csak a működési körzeten kívüli TIK küldéseket nem vitatta – és ezeket is a rendes szolgálaton belül ellátott feladatoknak állította –, a felperes kimutatásában foglaltakat az alperesi előadás, a felperes munkaokmányai, a járőr feladatok kifejezett elrendelésének hiánya és a közterületi feladatok tekintetében a járőri, valamint a körzeti megbízotti beosztások formális azonossága érdemben nem cáfolták. A felperes körzeti megbízotti működési körzetéből történő elvonása – az alperes által sem vitatottan a peres időszakban ellátott szolgálatok közel felében – nem tekinthető eseti jellegűnek vagy kivételesnek; ha erre a KMB csoport körzeten belüli feladatellátás keretében került sor, az is többletfeladat-ellátásnak minősült. Az Rtv.-ből eredő, a körzeti megbízottat terhelő intézkedési kötelezettségéből fakadó feladatellátás és a TIK irányítási jogköre sem ad arra lehetőséget a munkáltatónak arra, hogy a nem eseti jellegű elvonásra és a kinevezés szerinti beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátására díjazás nélkül kerüljön sor. E körben – az alkalmazott jogszabályok, normatív utasítások és a bírói gyakorlat alapján – arra a következtetésre jutott, hogy a járőri, járőrszolgálati feladatok egyértelműen nem tartoznak a körzeti megbízotti beosztásba. Hangsúlyozta, ezen a jogértelmezésen a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosítása sem változtat, mert egy ilyen megközelítés a magasabb rendű, ekkor még nem módosított jogszabályokkal és a Jat. előírásaival is ellentétes lenne.

A 2023. február 1. napját – a Hszt. 71. §-ának módosítását – követő perbeli időszak vonatkozásában a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a jelentős többletterhelés mint új fogalmi elem szintén megvalósult; a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának normaszövege pedig nem rontja le a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[5] A megbízási díj összegszerűsége körében rögzítette, hogy a perbeli esetben a felperes a megbízási díjkövetelés alapjaként meghatározott többletfeladatokat az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, működési körzetén kívül, havonta visszatérően és rendszeresen teljesítette; e körülmények a felperesi kimutatásból megállapíthatók voltak. A felperes körzeti megbízotti feladatai ellátására mindez hátrányosan hatott; jelentős mértékben csökkentette a felperes rendőri jelenlétét a működési körzetében, valamint több beosztáshoz is tartozó többletfeladatot kellett ellátnia, ezért az illetményalap 100%-ával megegyező mértékű megbízási díjigény nem eltúlzott.

### **A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem**

[6] Az alperes fellebbezésében – annak tartalma szerint – az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50%-ra történő csökkentését kérte. Jogszabálysértésként a Hszt.13. § (1) és (2) bekezdéseiben, 44. § (1) és (2) bekezdéseiben, 71. § (1) bekezdés c) pontjában és 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 268. § (1) bekezdésében, 279. § (1) bekezdésében, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében és 79. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakat jelölte meg, továbbá hivatkozása szerint az elsőfokú ítélet sérti a rendőrség hatáskörének elvonásával az Alaptörvény 46. cikk (1) bekezdését, az Rtv. 13. § (1) bekezdését, 33. § (1) és (2) bekezdéseit, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011.

(IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgalati Szabályzat) 67. § (1) és (2) bekezdéseit, valamint a Jat. 10. § (1) bekezdés b) pontját és 24. § (2) bekezdését. A megbízási díj mértéke sérti a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését és a Hszt. 71. § (5) bekezdését. Az elsőfokú bíróság ítélete jogkérdésben eltér a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletének [31] és [36] bekezdéseitől, a Kf.VII.45.184/2021/4. számú ítéletének [31] és [36] bekezdéseitől, valamint az Mfv.II.10.625/2012/4. számú ítéletének 5. oldal utolsó bekezdésétől.

[7] Az elsőfokú ítélet tényállása iratellenes, valamint jogi indokolása okszerűtlen és több helyen lényeges logikai ellentmondást tartalmaz, abban a bizonyítékok nem összességükben kerültek összevetésre. Az elsőfokú ítélet [14] bekezdésében foglaltakkal ellentétben az Rtv. 13. § (1) bekezdése és a KMB szabályzat 21.d) pontja alapján a TIK küldések ellátása a felperes beosztásához tartozott; jelentős többletmunkát pedig csak akkor lehetne e körben megállapítani, ha a KMB csoport körzetén kívüli TIK küldések időtartama a szolgalati idő felét meghaladja, melyet az iratok nem támasztanak alá. Beosztáshoz tartozó TIK küldés esetén jelentős többletmunkát nem lehet megállapítani, ezért az elsőfokú ítélet [26] bekezdése okszerűtlen megállapítást tartalmaz. Vitatta az elsőfokú ítélet [25] bekezdésének a KMB csoport körzetén belüli jelentős többletfeladat-ellátással kapcsolatos – álláspontja szerint a köztudomású tényeket is figyelmen kívül hagyó – megállapításait. Egyidejűleg nem lehet két szakmai szabályzat szerint eljárni, különböző beosztásokat vegyesen ellátni, mivel ilyen szolgalati forma nem létezik, így az elsőfokú ítélet [14]-[17], [32] és [32] bekezdései iratellenesek és sértik a Szolgalati Szabályzat 67. § (1) és (2) bekezdéseit. A felperes KMB szolgalati naplót vezetett, így járőri szolgalat ellátása nem állapítható meg. Vitatta, hogy a felperes a közlekedési akciók működési körzetén kívüli ellátása révén jelentős többletmunkát látott volna el, mivel ezt a feladatot saját körzetében is ugyanannyi idő alatt végezte volna el, mindössze saját körzete az ilyen akciók végrehajtására alkalmas, a közterületi feladatellátás pedig a havi illetményében ellentételezésre került.

Vitatta a járőri feladatokkal összefüggő jelentős többletmunka ellátását is, ezek a feladatok a KMB szolgalati napló alapján – melyben a felperes az elvonást nem rögzítette – a felperes szolgalati idejének csekély részét érintették, emellett kapcsolattartási feladatait el tudta látni. A felperesi kimutatás nem tartalmazott átkísérési, kísézői és előállított őrzési feladatellátást, ezért vitatta az ezekre vonatkozó ítéleti megállapításokat; a rendezvénybiztosítás pedig a felperes beosztásához tartozó feladat. A felperes körzeti megbízotti tevékenységével az érintett önkormányzatok elégedettek voltak, amely ellentétben áll a jelentős elvonás megállapításával.

[8] A másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a megbízási díj összegének megállapításánál figyelemmel kell lenni a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgalati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, illetve a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésére is, a fő szempont pedig a végzett feladattal való arányosság. Az elsőfokú ítélet által megállapított megbízási díj ezzel szemben eltúlzott mértékű: nincs figyelemmel arra, hogy a felperes által ellátott feladatok más képzettséget nem igényelnek és nem tartoznak más beosztáshoz, így a tényleges feladatok KMB csoport körzetén kívüli ellátása nem növelte azok időtartamát. Az elsőfokú ítélet erre vonatkozó ténymegállapítások nélkül fogadta el a felperes leterheltségére vonatkozó állításait. Hivatkozott a bírói gyakorlatra (Mfv.II.10.625/2012/4., Mfv.II.10.507/2015/4., Kfv.VII.37.780/2020/5., Kf.III.39.019/2021/5.), melynek követelményeit a megbízási díj vizsgálatával kapcsolatban az elsőfokú ítélet nem teljesítette.

[9] A Kp. 100. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet [4], [14]-[17], [25]-[26], [32], [34] bekezdéseiben mellőzött okirati bizonyítást indítványozott a tekintetben, hogy a

felperes KMB szolgálati naplót vezetett, melyben a működési körzet területéről történő elvonás idejét nem tüntette fel; a felperes közterületi szolgálatot látott el és a KMB csoport körzeten kívüli feladatellátások alapján a jelentős többletmunka megállapítása kizárt; a felperes által ellátott migrációs ellenőrzés a KMB szabályzat 58. pontja szerint beosztásához tartozik.

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte: az alperes fellebbezése az elsőfokú ítéletet elsődlegesen arra hivatkozással támadta, hogy az az állítása szerint valótlan tényadatokat tartalmazó kimutatáson alapult, azonban a fellebbezés részletes indokolásának kifejtése alapján megállapítható, hogy nem ténybeli, hanem eltérő jogi alapon vitatja a megbízási díj megalapozottságát, valamint a személyes meghallgatása során előadottakat nem tette vitássá. A körzeti megbízotti és a járőri feladatok elválnak egymástól, és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. A megbízási díj mértékének vitatása körében kiemelte, hogy az ennek megállapítása során figyelembe veendő szempontok magasabb összegű megbízási díjat indokolnak.

#### **A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai**

[11] A fellebbezés nem megalapozott.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet – a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott az Alaptörvény 46. cikk (1) bekezdése, a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdései, 44. § (1)-(2) bekezdései, valamint az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdései megsértésére, azonban ezekkel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek ezekre vonatkozóan nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése az irányadó jogszabályoknak megfelel; azzal – az indokok pontosításával – egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[13] Az alperes fellebbezésében eljárásjogi és anyagi jogi kifogásokat is megfogalmazott. Az ítéltábla először az eljárási kifogások megalapozottságát vizsgálta. Az alperes részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében egyrészt általánosságban azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó feladatokat, másrészt egyes konkrét (átkísérési, kísérőri és előállított őrzési) feladatok ellátását. Utóbbiak kapcsán az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperesi kimutatás ilyen tevékenységeket nem tüntetett fel, így azokat – az átkísérési feladatok kivételével, melyre nézve a felperes a tárgyaláson az alperes által sem vitatott szóbeli előadást tett – a másodfokú bíróság az

ítéletről mellőzi; a felperes által rendszeresen a beosztásába nem tartozó feladatok tényleges ellátásának általános vitatása kapcsán ugyanakkor az alperes a fellebbezésében nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyítékok támasztják alá állítását – mindez a fellebbezéséből nem volt kiolvasható. Ez azt jelenti, hogy az alperes a tényállás helytállóságát alaptalanul vitatta, fellebbezéséből megállapíthatóan – miután e körben anyagi jogi érvelését adta elő, és az ítéletet nem ténybeli alapon, hanem eltérő jogi álláspontja okán vitatta – valójában az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Konkrét alperesi tényállítás hiányában azonban a felperesi kimutatás bizonyítási eszközként figyelembe vehető, a felperesi tényállítások bizonyítására való alkalmassága nem dőlt meg; az elsőfokú bíróság azzal, hogy ezen irat tartalmát az érdemi döntése meghozatala során figyelembe vette és értékelte, a Pp. 268. § (1) bekezdésében foglaltakat sem sértette meg.

[14] Az alperes fellebbezésében a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmét is állította. A fellebbezés alapján a másodfokú bíróság számára a felülbírálat terjedelme a Kp. 79. § (2) bekezdésével és a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésével összefüggésben az elsőfokú bíróság által elvégzett bizonyíték-értékelés és mérlegelés jogszerűségének, tehát megalapozottságának és okszerűségének, valamint az alperes ezzel kapcsolatos érvelésének a vizsgálatára terjedhet ki. A Kúria ítélkezési joggyakorlata egységes abban a kérdésben, hogy a tényállás megállapítására, a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó jogszabályok megsértésére alapított érvelés akkor foghat helyt, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte, a megállapított tényállás nyilvánvalóan hiányos, okszerűtlen, vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz; továbbá a bíróság által meghatározott tényállás akkor felel meg az eljárásjogi jogszabályoknak, ha az összhangban áll a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik. Ennek során a bíróság feladata a bizonyítási eszközök hitelességének, a bizonyítékok erejének megállapítása, a bizonyítékok egyenként, összeségében értékelése, az összefüggések, ellentmondások feltárása, melyről az ítélet jogi indokolásában számot kell adni (mindehhez összefoglalóan ld. Kfv.I.35.083/2024/13. [Bíróági Határozatok Gyűjteménye (a továbbiakban: BHGY) – K-KJ-2024-848]).

[15] A perbeli esetben az érdemi döntés szempontjából szükséges tények, körülmények (a felperes megbízási díjra való jogosultságának) vizsgálata vált szükségessé. Az alperes fellebbezésében vitatta a bizonyítékok egybevetését és azok összességében történő értékelését, sérelmezte az általa csatolt okirati bizonyítékok figyelmen kívül hagyását; álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítás és a beszerzett bizonyítékok a felperesi igényt nem alapozzák meg.

[16] Rögzíti ezzel szemben a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék az alperes által előadottakat ítéleti döntése során figyelembe vette, értékelte és okszerűen mérlegelte, mely tevékenységről az indokolásban számot adott. Így a KMB szolgálati naplók mint a felperes munkaokmányai kapcsán rögzítette az indokolás [15] bekezdésében, hogy azok miért nem cáfolják a felperesi kimutatás tartalmát, illetve miért nem bírnak jelentőséggel az állított többletfeladatokkal kapcsolatban. Ugyanez vonatkozik az állományilletékes parancsnok szolgálati naplókkal kapcsolatos nyilatkozatára, míg a nyilatkozat egyéb részeire az elsőfokú ítélet indokolásának megfelelő bekezdéseiben tért ki (így pl. az eseti feladatok elrendelésével

és a TIK küldésekkel kapcsolatban a [16] bekezdésben). Mindezekre tekintettel a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása során az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, az általa megállapított tényállást a bizonyítékok egyenként és a maguk összességében okszerűen alátámasztják, az alperesi előadással szemben nem hagyta figyelmen kívül az általa szolgáltatott okirati bizonyítékokat; az pedig már nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a felperesi feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó – a 2023. február 1. napját követő időszak tekintetében jelentős többletmunkát megvalósító – többletfeladatként, ezért az alperes a tényállás helytállóságát és a bizonyítékok értékelését, esetenként figyelmen kívül hagyását alaptalanul vitatta, a másodfokú bíróság pedig az alperes által e vonatkozásban sérelmezett felperesi többletfeladat-ellátást az állított anyagi jogi jogszabálysértések körében értékelte. Tehát az elsőfokú bíróság a Kp. 79. § (2) bekezdés b) pontja, valamint a Pp. 279. § (1) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el – ítéletét a perben jelentős tények megállapításához felhasználható, a mérlegelés során figyelembe vehető bizonyítékokra: a felperes személyes előadására és a rendelkezésre álló okiratokra alapította –, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel érdemben vizsgálta.

[17] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletet a megbízási díj jogalapjának megállapítása és összecszerúsége tekintetében is támadta. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást a felperes által ellátott, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságát megalapozó jelentős többletfeladat-ellátásáról.

[18] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése jelentette. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A felperes által a perbeli esetben végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján teljesített feladatok, nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartoztak; ezért az elsőfokú bíróság a becsatolt, és az alperes által a járőrszolgálat ellátása tekintetében nem vitatott kimutatás szerint a többletfeladat ellátására helyesen következtetett.

[19] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan mutatott rá, hogy a munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; azok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A következőes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4. [BHGY – K-KJ-2020-487], Kf.VII.39.389/2021/4. [BHGY – K-KJ-2021-685]) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[20] A Kúria határozataiban (pl. Kf.VII.39.525/2021/3. [BHGY – K-KJ-2021-680]) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel

összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel ellátja, többletszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4. [BHGY – K-KJ-2022-1036], Kf.VII.45.006/2022/4. [BHGY – K-KJ-2022-917]).

[21] A KMB szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor hangsúlyozottan nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak vagy a közlekedési akcióknak. A KMB csoport létrehozása a KMB szabályzat 3.d) és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott feladatköre a KMB csoport működési körzetében a járőrszolgálati feladatokkal kibővülne; e tekintetben az alperes összemosta a működési körzeten kívüli és az eltérő (járőr) beosztásba tartozó feladatellátást. A KMB csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4. [BHGY – K-KJ-2022-930], Kf.VII.45.184/2021/4. [BHGY – K-KJ-2022-929]). A KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest és az utasítási jog milyen állományi körre vonatkozik, hanem az, hogy – a KMB Szabályzat 21.d) pontjában foglaltakra figyelemmel – ezekért a rendszeresen ellátott többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e.

[22] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezése sem teremtett alapot. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz az egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör

részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális distinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva az alperes a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr.-tel, vagy a Hszt.-vel ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, valamint azzal együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) szolgáló szabályai sérülnének. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[23] A Szolgálati Szabályzatnak az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érv sem megalapozott. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. Ezen rendelkezés a szolgálati eljárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógenssek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.). Ezzel szemben az alperes a fellebbezésében az előírásnak kiterjesztő értelmet tulajdonít, mely a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. E vonatkozásban is kiemelendő, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért ellentételezésre jogosult-e.

[24] Az alperesnek az Rtv. 13. § (1) bekezdésére alapított fellebbezési érvelése sem foghat helyt, ugyanis – mint arra az elsőfokú bíróság helytállóan rámutatott – az abban foglalt általános rendőri intézkedési kötelezettségből nem lehet megalapozott következtetést levonni arra, hogy az adott feladat a hivatásos állományú beosztásához tartozik-e, ezáltal megbízási díjra jogosít, vagy sem, illetőleg az itt megfogalmazott általános intézkedési kötelezettség nem mentesíti a munkáltatót a megbízási díjfizetési kötelezettség alól. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája,

besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB Szabályzat, valamint a járőr- és őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőri feladatok ellátása elválík egymástól.

[25] Az elsőfokú bíróság bizonyítékokkal alátámasztotta (F/3. sorszámú felperesi kimutatás, 8. sorszámon felperes személyes előadása) annak is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el, amely feladatok a szolgálati jelentős részét érintették. E tekintetben az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint a szolgálati naplók nem bírtak jelentőséggel: a felperes körzeti megbízotti beosztása a felek között nem volt vitatott, a járőr beosztásba tartozó feladatok ellátását, illetve annak tartamát pedig önmagukban a munkaokmányok nem cáfolják. Mindebből helyesen vont le az elsőfokú bíróság azon következtetést, hogy a felperes rendszeresen, valamennyi hónapban a saját működési körzetén – s esetenként a KMB csoport működési körzetén – kívül is látott el a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat. Helyesen értékelte, hogy a felperes a járőr feladatokat a működési körzetén kívül visszatérő rendszerességgel végezte, melyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat 21.d) pontja, 24. pontja, valamint 2. pont c)-d) alpontjai, miután ezek a feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4. [BHGY – K-KJ-2021-744]).

[26] A többletfeladatok e gyakorisága azok jelentős mértékét, az alperes által a fellebbezésben nem cáfolt jelentős többletterhelést alátámasztja. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjával történt módosítása a kereset jogalapját az ezt követő perbeli időszakra nézve nem döntötte meg; e jogszabályi feltételnek az alperes alaptalanul tulajdonított olyan értelmet, mely szerint jelentős többletmunkát csak akkor lehetne megállapítani, ha a csoportkörzeten kívüli TIK küldések időtartama a szolgálati idő felét meghaladta volna, továbbá nem bír jelentőséggel e körben a felperes működési körzetével érintett önkormányzatok véleménye sem, mivel az eleve nem képezte vita tárgyát, hogy a felperes a beosztása szerinti feladatokat – amennyire többletfeladat-ellátási kötelezettsége engedte (vö. 8. sorszámú jegyzőkönyv, 3. oldal, 8. bekezdés) – ellátta. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napjától hatályos módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] kiüresedne, így a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, az a Hszt. 71. § (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel együtt értékelendő. Az elsőfokú bíróság érvelése e jogértelmezésnek megfelelt, állásfoglalása a felperes többletfeladat-ellátásával megvalósított jelentős többletmunkájáról helytálló.

[27] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelendő, amely megalapozza a Hszt. 71. § (5)

bekezdése szerinti megbízási díjat. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az alperes érvelésével ellentétben az elsőfokú bíróság a fentiek tükrében nem tért el jogkérdésben a Kúria BHGY-ben közzétett, s a fellebbezésben hivatkozott, a fentiekkel azonos elvi álláspontot rögzítő határozataitól (Mfv.II.10.625/2012/4., Kf.VII.45.156/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.), ekként az elsőfokú ítélet a kikristályosodott ítélkezési gyakorlatot tükrözi.

[28] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá. Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben a legfontosabb kérdés a hatásköri anyagi jogi szabályok vizsgálata, vagyis az, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. Amennyiben ugyanis a jogszabály a mérlegelés szempontjait meghatározza, a másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között azt kell megítélnie, hogy az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál érvényesítette-e ezeket a törvényi előírásokat.

[29] Az ítéltábla – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára az okszerű mérlegeléssel szemben felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít – megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály [Hszt. 71. § (5) bekezdése] által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 100%-ában határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett, az ítélet indokolásának [37]-[40] bekezdéseiben kifejtett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése és a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdése szerinti kritériumok közé. Az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a beosztásán kívüli feladatokat a felperes rendszeresen, nem eseti jelleggel látta el és azok a szolgálati idejének jelentős részét kitették; mindezt a felperes által csatolt kimutatás és az általa személyesen előadottak alátámasztották. Az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége a jogszabályban rögzítetteknek és az e tekintetben egységes bírói gyakorlatnak (az alperes által hivatkozott Mfv.II.10.625/2012/4., Mfv.II.10.507/2015/4., Kfv.VII.37.780/2020/5. és Kf.III.39.019/2021/5. számú határozatokban foglaltaknak is) megfelel, összhangban áll a megállapított tényekkel, okszerű, ellentmondásmentes, így önmagában az, hogy az alperes a megállapított összeget a többletmunkával aránytalannak tartja, nem teszi jogszabálysértővé a mérlegelést. A másodfokú bíróság mindezek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 100%-ában történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket [Hszt. 71. § (5) bekezdés, 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdés, 31/2015. BMr. 36. § (6) bekezdés] nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; így módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[30] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[31] A pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[32] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv.39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket (86.576 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[33] Az ítéltábla fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[34] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

## **Záró rész**

Budapest, 2026. április 8.

|                         |                                        |                        |
|-------------------------|----------------------------------------|------------------------|
| dr. Kecskés Zsófia s.k. | dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k. | dr. Zakócs Ildikó s.k. |
| a tanács elnöke, előadó | bíró                                   | bíró                   |